

Lietas Nr. A420235216
Lietas arhīva Nr. A42-00430-17/12

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 25.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Jandava,

pedaloties pieteicējas pilnvarotajam pārstāvei /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Patērētāju tiesību aizsardzības centra pilnvarotajām pārstāvēm/pers. B/ un /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pieteikuma par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2016.gada 11.maija lēmuma Nr.16-pk atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – Centrs) savas kompetences ietvaros un pēc savas iniciatīvas izvērtēja pieteicējas SIA /Nosaukums A/ piedāvātos preču pārdevēju un pakalpojumu sniedzēju piedāvājumus, kurus ir iespējams iegādāties kolektīvās tiešsaistes iepirkšanās mājaslapā <https://zizu.lv/> (turpmāk – Vietne) ar kuponu starpniecību.

Ar Centra 2016.gada 11.maija lēmumu Nr.16-pk (turpmāk – Lēmums) nolemts pieteicējai SIA /Nosaukums A/ uzlikt pienākumu: 1) nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, kuras ietvaros Vietnē tiek sniegta maldinoša informācija par piedāvāto pakalpojumu vai preču gala cenu, sākotnējo (parasto) cenu un piemēroto atlaidi; tiek sniegta normatīviem aktiem neatbilstoša informācija par patērētāju tiesībām distances līguma slēgšanas gadījumā, tiek sniegta normatīviem aktiem neatbilstoša informācija preču/pakalpojumu aprakstos; tiek sniegta maldinoša informācija par piedāvājumu darbības laiku; 2) pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, piedāvājot tūrisma operatora sagatavotos tūrisma pakalpojumus bez normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā veiktas reģistrācijas Ekonomikas ministrijas uzturētajā tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē; 3) samaksāt soda naudu 14 000,00 *euro* apmērā.

Lēmums pamatots ar sekojošiem apstākļiem.

[1.1] Pieteicējas rīcība, Vietnē patērētājiem piedāvājot preču pārdevēju un pakalpojumu sniedzēju piedāvājumus, kurus ir iespējams iegādāties ar distances līguma starpniecību Vietnē, ir uzskatāma par komercprakses īstenošanu Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk - NKAL), izpratnē, bet pieteicēja uzskatāma par minētās komercprakses īstenošanu.

Nemot vērā Vietnē sniegto informāciju un tās funkcionālās iespējas, Vietne ir uzskatāma par distances līguma slēgšanas vietu, savukārt pieteicēja ir atzīstama gan par pakalpojuma sniedzēju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē, gan arī distances līguma pusi. Pieteicēja izmantojot Vietni saimnieciskās darbības nolūkos, nodrošina tās darbību un pārvalda tās saturu. Līdz ar to pieteicēja ir atzīstama par informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju.

[1.2] Vietnē sniegtās informācijas ietekmē patērētāji pieņem lēmumu par rīcību saistībā ar distances līgumu. Šai informācijai ir jābūt sniegtai atbilstoši patērētāju tiesību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, nodrošinot patērētājiem pilnu un patiesu informāciju. Tādējādi pieteicējas īstenojamajai komercpraktī, nodibinot un realizējot partnerattiecības ar preču pārdevējiem un pakalpojumu sniedzējiem, jānodrošina patērētājiem sniegtās informācijai atbilstība normatīvo aktu prasībām.

[1.3] Centrs no Vietnē pārbaūti laikā konstatēta un no pieteicējas sniegtās informācijas secinājis, ka pieteicēja laika periodā no 2014.gada jūlija līdz 2016.gada aprīlim ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tostarp, sniedzot maldinošu informāciju par Vietnē piedāvāto pakalpojumu vai preču norādītajām sākotnējām cenām un piemērotajām atlaidēm, gala cenu, par preču/pakalpojumu pieejamību un patērētāju tiesībām.

[1.4] Vietnē daudzos gadījumos sniegtā informācija par piedāvātā pakalpojuma/preces sākotnējo (parasto) cenu un piemēroto atlaidi ir nepatiesa, tādējādi arī norādītais patērētāja ietaupījums nav patiess. To apliecina fakts, ka lietā nav neviena pietiekama pierādījuma par preces/pakalpojuma cenu pirms atlaides piemērošanas.

Piedāvājumus, kuros pieteicēja norādīta kā preču pārdevēja, ir ietverta informācija par šajos piedāvājumos minēto preču sākotnējo (parasto) cenu, no kuras tiek piemērota atlaide, tomēr no Centra rīcībā esošās informācijas izriet, ka pieteicējai nav mazumtirdzniecības vietas. Līdz ar to piedāvājumos minētā preču sākotnējā (standarta) cena tiek norādīta nepamatoti un informācija par ietaupījumu ir maldinoša.

[1.5] Pieteicēja veicot komercdarbību neveic pietiekošas darbības, izvērtējot tās sadarbības partneru piedāvājumu patiesumu un informācijas atbilstību normatīvo aktu prasībām (cenas, preču/pakalpojumu aprakstus (īpaši uztura bagātinātāju)), tādējādi neveicot komercpraksi ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispārārtīgai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam.

[1.6] Pieteicējas rīcība nenodrošina patērētājiem tiesības saņemt atbilstošu informāciju un atteikuma tiesību izmantošanu. Tādējādi pieteicēja būtiski mazina patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, kā rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis. Pieteicējas veiktā komercdarbība ir atzīstama par profesionālajai rūpībai neatbilstošu un maldinošu komercpraksi, jo pieteicēja Vietnē sniedz patērētājiem normatīvajiem aktiem neatbilstošu un maldinošu informāciju par patērētājam noteiktajiem atteikuma tiesību izmantošanas gadījumiem un kārtību.

[1.7] Centrs ir konstatējis, ka pieteicēja Vietnē sniedz maldinošu informāciju par tūrisma pakalpojumu gala cenu. Cena ir būtiska informācija, kas jānorāda, piedāvājot patērētājam iegādāties tūrisma pakalpojumus, un šajā gadījumā cena ir jānorāda tā, lai patērētājam būtu pilnīgi skaidrs, kāda ir

kompleksā tūrisma pakalpojuma cena un kādas ir cenas par tūrisma operatora papildus piedāvātajiem pakalpojumiem.

[1.8] Pieteicēja ir pārkāpusi patērētāju tiesību regulējošos normatīvos aktus, veicot būtisku pārkāpumu, jo pieteicējas īstenotā komercprakse ir adresēta daudziem patērētājiem, līdz ar to izdarītais pārkāpums, sniedzot patērētājiem maldinošu informāciju par Vietnē piedāvāto pakalpojumu un preču sākotnējo (parasto) cenu, no kuras piemērota atlaide, gala cenu un sniedzot nepatiesu informāciju par patērētāju ietaupījumu, kā arī noklusējot patērētājiem būtisku informāciju par viņu tiesībām, nesniedzot normatīvajiem aktiem atbilstošu informācijā preču/pakalpojumu aprakstos, nesniedzot informāciju par piedāvājumu darbības laiku un neveicot komercpraksi ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispārārtīgai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam, rada/var radīt apdraudējumu ar likumu aizsargātajām patērētāju kolektīvajām ekonomiskajām interesēm.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2016.gada 14.jūnijā saņemts pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīts, ka pieteicēja nepiekrīt Lēmuma pamatojumam pēc būtības. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja neapstrīd Lēmumā norādīto apstākli, ka pieteicēja ir uzskatāma par informācijas pakalpojuma sniedzēju Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma izpratnē.

Pēc finanšu atskaitēm un lietvedības, kuru pieteicēja veic pēc Valsts ieņēmumu dienesta izstrādātām instrukcijām, redzams, ka pieteicēja sniedz reklāmas pakalpojumus juridiskām personām. Pieteicējas peļņu sastāda maksa par reklāmas pakalpojumiem. Samaksu par tiešo pakalpojumu/precī saņem pieteicējas partneris, kas ir arī atbildīgs par pakalpojuma/preces kvalitāti.

[2.2] Pieteicēja izmanto Vietni komercdarbības ietvaros kā reklāmas platformu kuponu izplatīšanai patērētāju vidū. Izņemot pašu izpārdošanas (kas notiek 2-3 reizes gadā), pieteicēja nesniedz iedzīvotājiem pakalpojumus (piemēram, masāžas pakalpojumu vai izmīnāšanas viesnīcā pakalpojumu) un netirgo savas preces. Visas preces un pakalpojumi, kas tiek reklamēti Vietnē, patērētājiem nodrošina pieteicējas partneri, kuri atbilstoši normatīvo aktu prasībām ir tiešie pakalpojuma sniedzēji. Pakalpojums, ko piedāvā pieteicēja ir kupons atlaidei.

[2.3] Tiesiskās attiecības starp pieteicēju un patērētāju tiek regulētas ar lietotāju vienošanos, pieņemot kuru, lietotājam ir tiesības iegādāties dokumentu (kuponu), kas dod tiesības uz atlaidei. Nopirktais kupons negarantē patērētājam pakalpojuma vai preces saņemšanu (dažās akcijās patērētājam tiek izvirzītas noteiktas prasības, piemēram, veselības jomā).

Attiecības starp patērētāju un pieteicējas darījumu partneri tiek regulētas ar publisko oferti, kas ir izvietota Vietnē, kā arī partnera mājas lapā un citos dokumentos. Partneris un tikai vienīgi partneris sniedz patērētājam pakalpojumu vai pārdod viņam preci.

Savukārt tiesiskās attiecības pieteicēju un pieteicējas darījumu partneri tiek regulētas ar aģenta līgumu, balstoties uz kuru Vietnē pārdod kuponus, kas sniedz tiesības uz atlaidei, saņemot pakalpojumu vai preci. Gadījumā ja kupons ietver sevi pilnībā pakalpojuma vai preces cenu ar atlaidei, Pieteicēja, aģenta līgumā atrunātajos termiņos, pārskaita darījuma partnerim līdzekļus, kas saņemti par pārdotajiem kuponiem, atskaitot komisijas maksu par reklāmas pakalpojumiem.

[2.4] Pieteicēja nav veikusi Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma noteikumu pārkāpumu, pieteicēja nedarbojas savā vārdā un pilda normatīvo aktu uzliktos pienākumus. Būtiski, ka Informācijas sabiedrības pakalpojumu likums neuzliek pieteicējai par pienākumu pārliecināties par cenas atbilstību un pamatotību, pieteicējai cena jānorāda skaidri un salasāmi, kas arī tika veikts. Pieteicējai nav atbilstošas kompetences un resursu pārbaudīt cenu atbilstību, jo pieteicēja sniedzot pakalpojumu darbojas reklāmas, nevis, piemēram, tūrisma jomā.

[2.5] Tiesiskās attiecības starp pieteicēju un darījumu partneriem uzliek tiem par pienākumu iesniegt pieteicējai patiesus datus. Neskatoties uz minēto, saistībā ar visiem minētajiem partneriem pieteicēja iespēju robežās veic pieteicējas darījumu partneru norādīto cenu pārbaudi.

Pārbaudes procesā pieteicēja ir ņēmusi vērā arī to, ka partneri pārdod savas preces un pakalpojumus citās populārās kuponu mājaslapās ar tieši tādām pašām cenām un atlaidēm, kādas partneris ir norādījis pieteicējai. Tāpat nereti ar atlaidei tiek piedāvāts pakalpojumu komplekss, kas sastāv no atsevišķiem piedāvājumiem no partnera cenu lapas. Dažkārt partneris veido jaunu pakalpojumu, kas līdz šim viņam nav bijis, un viņa atbildība ir iekļaut to savā oficiālajā cenu lapā.

[2.6] Pieteicējai nav skaidrs, kādā veidā tai būtu jāpārbauda cenu atbilstība. Centra instrukcijas šajos jautājumos arī nav konkrētas, tādēļ pieteicēja bija vērsusies ar situācijas skaidrojuma lūgumu Centrā, taču atbildi nesaņēma.

[2.7] Cenu precizēšanu pie darījuma partnera Pieteicēja neveic, jo veikt cenas pārbaudi pie katras akcijas partnera, ņemot vērā, ka mēnesī Vietnē tiek publicētas ap 200 akcijām, fiziski nav iespējams, kā arī to neprasa likums.

[2.8] Pamatojoties uz līguma brīvības principu, akcijām nav noteikta termiņa, kā arī neviens normatīvais akts nenoteic pienākumu uzlikt darbības termiņu katrai akcijai. Dažos gadījumos pieteicēja vienojas par minimālo vai maksimālo akcijas termiņu, dažos gadījumos novērtējot akcijas veiksmīgumu. Ja darījumu partnera akcija nav bijusi veiksmīga, tajā nekas nav pārdots vai pārdots ļoti minimāli, un darījumu partneris to uzskata par antireklāmu un lūdz noslēgt akciju, tad akcija tiek slēgta. Būtiskākais, ka visi akcijas laikā nopirktie kuponi ir izmantojami un pakalpojums ir nodrošināms, līdz ar to patērētāju tiesības nevar būt aizskartas.

[2.9] Vietnē uzspiežot uz pieteicējas darījumu partnera mājas lapas adreses pastāv iespēja saņemt plašāku informāciju par konkrētā tūrisma pakalpojuma sniedzēja mājas lapu, kurā patērētājs var rezervēt/pasūtīt pasūtījumu vai preci.

[2.10] Lēmumā nav norādīts neviens arguments vai apliecinājums, ka pieteicējas darbība ir izraisījusi kāda patērētāja neapmierinātību un tas ir vērsies Centrā ar sūdzību. Jānorāda, ka neviens Lēmuma arguments nenorāda uz „būtiskuma” kritēriju.

[2.11] Pieteicēja uzskata, ka viņai piemērotais sods absolūti nav samērojams ar nodarījumiem, kas veikti no viņas puses, jo lielākā daļa Centra minēto argumentu ir nepamatota un nav balstīta uz tiesību normām.

Pieteicēja norāda, ka Centra lēmums ved nevis uz pieļauto pārkāpumu likvidēšanu un nākamo novēršanu, bet pie pieteicējas kā uzņēmējdarbības subjekta pilnas likvidācijas, jo smagās kuponu tirgus situācijas dēļ šāds ievērojams sods novedīs līdz maksātnespējai, bet tas nozīmē, ka Centra lēmums ir nesamērīgs.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2016.gada 21.jūlijā saņemts Centra paskaidrojums par pieteikumu, kurā norādīts, ka pieteikumā nav jaunatklātu apstākļu vai jaunu argumentu, tādēļ atsevišķu paskaidrojumu par pieteikumā minētajiem apstākļiem sniegt nav nepieciešams. Papildus Lēmumā minētajam norādot sekojošo.

[3.1] Centrs tiesai paskaidro, ka pieteicējas norādīto cenu pirms atlaides piemērošanas pārbaudes cita starpā notika veidā, kas pieejams katrai personai, t.i. – iepazīstoties ar informāciju pārdevēju interneta mājas lapās. Neatbilstību konstatēšanas gadījumos tika pieprasīti pierādījumi. Ar minēto Centrs norāda uz pieteicējas profesionālās rūpības nepietiekamību, ko īpaši apliecina apstākļi, ka Centrs jau iepriekš bija veicis pieteicējas īstenotās komercprakses izvērtēšanu, sniedzot konsultācijas un atbildot uz jautājumiem, tādējādi vērot pieteicējas uzmanību uz konstatētajiem pārkāpumiem.

[3.2] Centrs norāda, ka Lēmumā ir minēti visi pieteicējas komercpraksi regulējošie normatīvie akti saistībā Lēmumu un to noteikumi. Centrs uzskata par nepamatotu pieteicējas argumentu, ka tā ir tikai reklāmu izplatītāja. Šāds viedoklis kontekstā ar to, ka pieteicēja saņem naudu par tās “reklamētajām” precēm un pakalpojumiem, bet patērētāji to iegādājas distances līguma ietvaros, ir pilnībā nepamatots.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasījumu uzturēja uz pieteikumā minētajiem argumentiem. Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādīto.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Vērtējot pieteicējas pieteikumā ietvertu argumentāciju kontekstā ar Lēmumā norādītajiem, vēl nenovērstajiem pārkāpumiem, tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to:

- 1) vai pieteicēja ir uzskatāma par komercprakses īstenotāju un ir atbildīga par to, ka sniegtā informācija Vietnē par piedāvātā pakalpojuma/preces sākotnējo (parasto) cenu un piemēroto atlaidi ir nepatiesa;
- 2) vai pieteicēja ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, nepietiekoši izvērtējot tās sadarbības partneru piedāvājumus ietvertās informācijas atbilstību normatīvo aktu prasībām;
- 3) vai pieteicēja Vietnē ir sniegusi maldinošu informāciju par tūrisma pakalpojumu gala cenu un vai pieteicējas darbības bez reģistrēšanās Ekonomikas ministrijas uzturētajā tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē ir uzskatāmas par negodīgu komercpraksi;
- 4) vai par negodīgu komercpraksi ir uzskatāma maldinošas informācijas sniegšana par piedāvājumu darbības laiku un par atteikuma tiesību izmantošanas nenorādīšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[7] Tiesa vērtē vai pieteicēja ir uzskatāma par komercprakses īstenotāju.

Pieteicēja pieteikumā ir norādījusi, ka izmanto Vietni komercdarbības ietvaros kā reklāmas platformu kuponu izplatīšanai patērētāju vidū. Izņemot izpārdošanas (kas notiek 2-3 reizes gadā), pieteicēja nesniedz iedzīvotājiem pakalpojumus (piemēram, masāžas pakalpojumu vai izmitināšanas viesnīcā pakalpojumu) un netirgo savas preces. Visas preces un pakalpojumi, kas tiek reklamēti Vietnē, patērētājiem nodrošina pieteicējas partneri, kuri atbilstoši normatīvo aktu prasībām ir tiešie pakalpojuma sniedzēji.

Līdz ar to pieteicēja uzsver, ka sniedz tikai reklāmas pakalpojumus par precī, bet neīsteno komercpraksi un nav pakalpojumu sniedzēja. Pakalpojums, ko piedāvā pieteicēja, ir kupons atlaidei.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 1.panta pirmās daļas 2.punktu komercprakse ir darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeņiskas vai bezķermeņiskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 4.punkts noteic, ka pakalpojuma sniedzējs ir fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros sniedz pakalpojumu patērētājam, arī izmantojot citu personu starpniecību, kuras rīkojas pakalpojuma sniedzēja vārdā vai uzdevumā.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekļiem uzskatāmi tālrunis, tīmeklis, elektroniskais pasts, televīzija, fākss, katalogs, presē publicētās reklāmas, kurām pievienots pasūtījuma kupons, un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja uztur Vietni, kurā patērētājiem piedāvā preču pārdevēju un pakalpojumu sniedzēju piedāvājumus, kurus ir iespējams iegādāties ar distances līguma starpniecību Vietnē. Kā norādīja pieteicēja, tās sniegtais pakalpojums ir kupons atlaidei. Attiecīgi pieteicējas komercdarbība ir piedāvāt citu pārdevēju preces vai citu pakalpojumu sniedzēju pakalpojumus par noteiktu pieteicējas piedāvātu cenu. Attiecīgi tiesas ieskatā tieši pieteicēja attiecībā pret patērētāju ir galīgā cenas noteicēja par precī vai pakalpojumu un tās īsteno tā darbība ir uzskatāma par komercpraksi un pakalpojumu sniegšanu gan Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 1.panta pirmās daļas 2.punkta kontekstā, gan saskaņā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 4.punktu.

Turklāt vērtējot patērētāja uzvedību, izvēloties precī vai pakalpojumu ar pieteicējas piedāvātās Vietnes starpniecību, jāņem vērā, ka patērētājam ir tiesības paļauties uz tieši pieteicējas Vietnē skaidri norādīto informāciju par sākotnējām cenām un cenu atlaidēm un pieteicējas pienākumu piemērot atbilstošu rūpību savas komercdarbības veikšanā nevar aizstāt ar patērētāja atbildību interesēties un salīdzināt, vai Vietnē piedāvātā sākotnējās cenas atlaide ir patiesa.

Fakts, ka pašu pakalpojumu vai precī pēc kupona iegādes no pieteicējas sniedz cita persona, neatbrīvo pieteicēju no pienākuma piedāvāt savā Vietnē tādu precī vai pakalpojumu, kas atbilst patērētāju tiesības regulējošām prasībām. Lietā nav strīda par to, ka patērētājs saskaņā ar distances līgumu iegādājās precī vai pakalpojumu no pieteicējas tās uzturētajā Vietnē.

Pieteicēja atsaucas uz faktu, ka pieteicēja ir uzskatāma par informācijas pakalpojuma sniedzēju un šā likuma prasības izpilda. Saskaņā ar Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 1.panta pirmās daļas 2.punktu informācijas sabiedrības pakalpojums ir distances pakalpojums (puses vienlaicīgi nesatiekas), kuru parasti sniedz par maksu, izmantojot elektroniskus līdzekļus (elektroniskas datu apstrādes un uzglabāšanas, tajā skaitā ciparu saspišanas, iekārtas), un pēc pakalpojuma saņēmēja individuāla pieprasījuma. Informācijas sabiedrības pakalpojumi ietver preču un pakalpojumu elektronisku tirdzniecību, komerciālo paziņojumu sūtīšanu, iespēju piedāvāšanu informācijas meklēšanai, piekļuvei pie tās un informācijas ieguvei, pakalpojumus, kas nodrošina informācijas pārraidi elektronisko sakaru tīklā vai piekļuvei elektronisko sakaru tīklam, informācijas glabāšanu. Tiesas ieskatā pieteicējas darbības atbilstība informācijas sabiedrības pakalpojuma sniedzēja definīcijai nenozīmē to, ka pieteicēja nav uzskatāma arī par komercprakses īstenotāju un pakalpojuma sniedzēju ar saistībām ievērot patērētāju tiesības regulējošās prasības.

Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka pieteicēja sniedz tikai reklāmas pakalpojumus par precī, tiesa norāda, ka saskaņā ar Reklāmas likuma 10.panta pirmo daļu reklāmas devējs ir persona, kura nolūkā gūt komerciālu vai citādu labumu pati izgatavo un izplata reklāmu vai kuras uzdevumā un interesēs cita persona izgatavo vai izplata reklāmu. Saskaņā ar minētā panta otro daļu reklāmas devējs ir atbildīgs par reklāmas saturu.

Pieteicējas īsteno tā komercprakse nav uzskatāma par reklāmu, jo pieteicēja pati savā vārdā un saimnieciskajās interesēs uztur Vietni un izplata atlaizi kuponus, tādā veidā īstenojot savu komercdarbību, nevis preču pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju uzdevumā un vārdā izgatavo vai izplata reklāmu.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja ir uzskatāma par komercprakses īstenotāju Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma izpirtanē.

[8] Tiesa vērtē vai pieteicēja ir atbildīga par Vietnē esošās informācijas par piedāvātā pakalpojuma/preces sākotnējo (parasto) cenu un piemēroto atlaidi patiesumu.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta pirmo daļu negodīga komercprakse ir aizliegta, un saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otro daļu komercprakse ir negodīga, ja iestājies vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) tā neatbilst profesionālajai rūpībai un būtiski negatīvi ietekmē vai var būtiski negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas patērētāju grupas vidusmēra pārstāvja ekonomisko rīcību attiecībā uz precī vai pakalpojumu, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar;

2) tā ir maldinoša;

3) tā ir agresīva.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 9.panta pirmās daļas pirmo teikumu komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Saskaņā ar minētā panta otrās daļas 3.punktu vērtējot komercprakses atbilstību, ņem vērā cenu vai cenas aprēķināšanas veidu vai atlaizu esamību.

Ievērojot tiesas sprieduma [8.]punktā izteiktos secinājumus par pieteicējas darbības atbilstību komercprakses īstenošanai definīcijai un minētās tiesību normas, pieteicēja ir atbildīga par patiesas informācijas norādīšanu par cenu Vietnē, kurā īsteno savu komercdarbību. Turklāt pieteicēja ir norādījusi, ka arī veic noteiktas darbības cenas atbilstības un pamatotības pārbaudei, tādējādi atzīstot savu līdzatbildību norādītās cenas patiesuma izvērtēšanā.

Tiesa no Centra iesniegtajiem pierādījumiem ir konstatējusi, ka Centrs pārbaudot Vietni ir konstatējis, piemēram, kosmētikas procedūru paketi, kurai norādīta cena bez atlaides, taču piedāvājumā norādītājā interneta vietnē pakalpojumu sniedzējs šādu pakalpojumu paketi nepiedāvā (*lietas 1.sējuma 224., 225.lapa*), 2015.gada 27.jūnijā Vietnē izvietots piedāvājums ar norādītu cenu bez atlaides, kāda saskaņā ar pakalpojuma sniedzēja interneta vietnē redzamo cenrādi nav parastajā piedāvājumā (*lietas 2.sējuma 2.-4.lapa*), 2015.gada 9.jūlijā Vietnē tiek piedāvāta prece, kuras pārdevējs norādīts Lietuvas komersants, un preces parastā pārdošanas vieta – interneta veikals lietuviešu valodā (*lietas 2.sējuma 7., 8.lapa*), 2015.gada 31.jūlijā Vietnē norādīta cena pirms atlaides piemērošanas, taču pakalpojuma sniedzējs savā interneta vietnē analogu pakalpojumu nepiedāvā (*lietas 11.-16.lapa*), 2015.gada 30.oktobrī Vietnē tiek piedāvātas preces ar norādītu cenu bez atlaides, kuru piedāvājumos kā pārdevējs norādīta pieteicēja (*lietas 2.sējuma 51.-63.lapa*), 2016.gada 8.janvārī Vietnē piedāvāti dezodoranti, ar kuru pārdevēju sazinoties konstatēts, ka pārdevēja interneta veikalā esošās cenas ir zemākas par Vietnē piedāvātajām pēc atlaides piemērošanas, Vietnē norādītā preces pārdevēja juridiskā adrese neatbilst datu bāzē www.lursoft.lv norādītajai (*lietas 2.sējuma 66.-69.lapa*).

2016.gada 12.janvārī konstatēts, ka Vietnē piedāvāto preču pārdevēja SIA "SAITEGS" interneta vietnes adrese www.saitegs.com ir neaktīva, iepazīstoties ar interneta vietnes (atrasta ar meklētājprogrammas palīdzību) www.saiteg.com saturu ir konstatēts, ka tajā tiek piedāvāta viena no Vietnē piedāvātajām precēm un tās cena pirms atlaides piemērošanas atbilst vietnē www.saiteg.com norādītajai preces cenai dolāros. Viena analoga nosaukuma prece – bambusa legingi ar dabīgu siltiņātu iekšpusi - ir bijusi piedāvājumā www.saiteg.com par cenu, kas atšķiras no konkrētajā piedāvājumā minētās cenas bez atlaides, t.i., - 7 euro, nevis 21 euro. Kā preces pārdevēja atšķirībā no pieteicējas Vietnē norādītās informācijas ir norādīta SIA "ME" (*lietas 2.sējuma 70., 71.lapa*).

Turklāt no SIA "Online Trade" kā preču pārdevējas sniegtās informācijas ir secināms, ka SIA "Online Trade" pati preču mazumtirdzniecību neveic, precī izplata caur sadarbības partneru interneta veikalos, turklāt ne vienmēr sniedz partneriem informāciju par produktu (*lietas 2.sējuma 10.lapa*). Fakti, ka SIA "Online Trade" mazumtirdzniecību neveic, ap liecina 2015.gada 10.novembrī no Valsts ieņēmumu dienesta saņemtā informācija, ka SIA "Online Trade" nav reģistrēts kases aparāts vai kases sistēma (*lietas 2.sējuma 50.lapa*). Tajā pašā laikā SIA "Online Trade" ir sniegusi ap liecinājumu pieteicējai par atsevišķu preču standarta cenām (*lietas 2.sējuma 42.lapa*). Attiecīgi Centrs ir secinājis, ka nevar būt apliecinājumā minētās cenas, kurām piemēro atlaides, jo šis partneris preces nemaz netirgo.

Pieteicēja par daļu piedāvājumu kā pierādījumus ir iesniegusi līgumus ar sadarbības partneriem par preču izvietojumu Vietnē, kuros ir iekļauti nosacījumi preču izvietojumam Vietnē, tajā skaitā pilna cena un kupona cena (*piemēram, lietas 1.sējuma 61.-68.lapa*), kā sadarbības partneru apliecinājumus par cenu atbilstību patiesajām cenām, taču Centrs Lēmumā ir norādījis, ka nav sniegti pierādījumi par cenas pārbaudi no pieteicējas puses.

Tiesa piekrīt minētajam Centra secinājumam, jo būtiski ir konstatēt, ka norādītā cena un atlaide ir patiesa un salīdzināma ar pārdošanas nosacījumiem, kādi precei parasti tiek piedāvāti. Pieteicējai izsniegts sadarbības partneru apliecinājums par preču izvietojumu Vietnē vai sadarbības līgums starp pieteicēju un sadarbības partneriem, ja tas neatbilst citai objektīvi pārbaudāmā informācijai, nevar būt par pamatu atbrīvot pieteicēju no atbildības pret patērētājiem par norādīto cenu un attiecīgo atlaizu patiesumu.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja paskaidrojums Centram ir norādījis, ka tā sadarbojas ar vairumtirgotājiem un ņem vērā vidējo preces vērtību Eiropas mazumtirdzniecības tirgū. Pieteicēja pieteikumā ir norādījis, ka pieteicējas darbinieki pieņem saprātīgus un adekvātus mērķus cenas, kas ir saņemta no partnera, pārbaudei. Pieteicējas darbinieki pēc iespējas izmanto dažādas publiskas interneta vietnes, kurās iespējams salīdzināt preču cenas, piemēram, salidzini.lv, kurpirkt.lv, booking.com, expedia.com, kā arī pašu partneru un viņu konkurentu mājas lapas cenu salīdzināšanai, ja partnerim nav mazumtirdzniecības punkta Latvijā vai ja pieteicējai ir pamats papildus pārbaudei. Pieteicēja tiesas sēdē arī norādīja, ka Centra konstatētie gadījumi ir tikai maza daļa no kopējā piedāvājumu klāsta, kā arī norādīja uz to, ka Centrs nav norādījis uz patērētāju sūdzību esamību par pieteicējas darbībām.

Tiesa norāda, ka pieteicējas norādītais resursu trūkums patiesas informācijas norādīšanai savas komercdarbības veikšanā vai atsaukšanās tikai uz atsevišķiem gadījumiem, kad šāda informācija nav tikusi norādīta, nav attaisnojams likumā noteikto pienākumu nepildīšanai. Turklāt no Centra savāktajiem pierādījumiem ir secināms, ka vairākos gadījumos parasto cenu objektīvi konstatēt vispār nebija iespējams vai arī tā bija konstatējama zemāka nekā pieteicējas Vietnē ar atlaidi norādītā. Turklāt atsevišķos gadījumos sadarbības partneri neatradās Latvijā vai nebija informācijas par sadarbības partneru mazumtirdzniecības vietu Latvijā, taču pieteicēja to ir zinājusi, bet nav norādījis objektīvi pārbaudāmus apstākļus, no kuriem varētu izdarīt secinājumus par piedāvājumā norādītās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

Arī patērētāju sūdzību esamība vai neesamība nav priekšnoteikums Centra tiesībām konstatēt negodīgu komercpraksi, jo saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 9.panta pirmo daļu par negodīgu komercpraksi atzīstama ne tikai tāda rīcība, kas ir ietekmējusi patērētāju rīcību, bet arī tāda, kura varētu būt ietekmējusi patērētāju rīcību. Centram ir tiesības šādus riskus izvērtēt.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicēja ir atbildīga par negodīgu komercpraksi, sniedzot Vietnē maldinošu informāciju par piedāvātā pakalpojuma/preces sākotnējo (parasto) cenu un piemēroto atlaidi.

[9] Tiesa vērtē, vai pieteicēja ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, nepietiekoši izvērtējot tās sadarbības partneru piedāvājumu patiesumu un informācijas atbilstību normatīvo aktu prasībām.

Centrs ir konstatējis, ka Vietnē tiek sniegta ar normatīvajiem aktiem aizliegta informācija par uztura bagātinātājiem (*lietas 1.sējuma 218.lapa*), piemēram, preču aprakstā minēts, ka Reiši sēnes tiek sauktas par līdzekli pret visām slimībām un palīdz aknu un citu slimību slimību ārstēšanai (*lietas 1.sējuma 19., 219.-222.lapa*). Pieteicēja ir atzinusi minētos pārkāpumus, paskaidrojums Centram norādot, ka gadījumos ar minētajām precēm neuzmanības dēļ nepietiekami pārbaudīja minētos aprakstus (*lietas 1.sējuma 226.lapa*).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 1.decembra noteikumu Nr.685 "Prasības uztura bagātinātājiem" 24.1.apakšpunktu uztura bagātinātāja marķējumā, noformējumā un reklāmā nedrīkst ietvert norādi, ka uztura bagātinātājs novērš, ārstē vai izārstē slimības, vai minēt šādu iespēju.

Tiesa piekrīt Centra secinājumam, ka pieteicēja nav veikusi pietiekoši profesionālu rūpību, izvērtējot tās sadarbības partneru piedāvājumu patiesumu un informācijas - preču/pakalpojumu aprakstu - atbilstību normatīvo aktu prasībām. Attiecīgi ir atzīstams, ka ir konstatēta negodīga komercprakse, pieteicējai savā Vietnē norādot normatīvajiem aktiem neatbilstošu informāciju.

[10] Tiesa vērtē vai pieteicēja Vietnē ir sniegusi maldinošu informāciju par tūrisma pakalpojumu gala cenu.

Centrs 2015.gada 27.janvārī ir konstatējis, ka Vietnē piedāvāts kupons tūrisma pakalpojumam "Vācija: piecu dienu ceļojums uz Hamburgu, Brēmeni un Potsdamu ar 40% atlaidi". Piedāvājumam norādīta cena no 149 *euro* (sākotnējā/regulārā cena līdz 248 *euro*) (*lietas 1.sējuma 165.-168.lapa*). Centrs konstatējis, ka piedāvājuma galvenais sauklis patērētājam rada iespaidu, ka kuponā norādītajā ceļojuma cenā jau ietilpst brauciens uz Brēmeni, taču saskaņā ar piedāvājumā sniegto informāciju pakalpojuma cenā neietilpst izbraukuma ekskursija uz Brēmeni, maksa par izbraukuma ekskursiju uz Brēmeni ir norādīti kā iespējamie papildus izdevumi.

Līdzīgu secinājumu Centrs ir izdarījis, vērtējot Vietnē atrodamo piedāvājumu "Romantiskā Prāga: Neaizmirstams piecu dienu ceļojums Prāga – Karlovi Vari – Drēzdene ar 42 % atlaidi" (*lietas 1.sējuma 169.-173.lapa*), kur saskaņā ar piedāvājumā sniegto informāciju pakalpojuma gala cenā neietilpst izbraukuma ekskursija uz Karlovi Vari, taču piedāvājuma sauklis rada maldinošu iespaidu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 20.maija noteikumu Nr.255 "Noteikumi par distances līgumu" 5.5.apakšpunktu pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības vai piekritis piedāvājumam, pārdevējs vai pakalpojuma sniedzējs skaidri un saprotami sniedz patērētājam informāciju par preces vai pakalpojuma galīgo cenu, ieskaitot nodokļus un nodevas. Ja preces vai pakalpojuma īpašību dēļ cenu pamatoti nevar aprēķināt iepriekš, norāda tās aprēķināšanas veidu.

Tiesa secina, ka pieteicēja tūrisma pakalpojumu piedāvājuma saukli ietverot vietu nosaukumus, kuru apmeklējums neietilpst piedāvājuma gala cenā, taču norādot tos kā patērētāja iespējamus papildus izdevumus pēc izvēles, rada maldinošu informāciju par pakalpojuma gala cenu un ir uzskatāma par negodīgu komercpraksi.

[11] Centrs Lēmumā kā pārkāpumu ir norādījis faktu, ka pieteicēja nav reģistrējusies Ekonomikas ministrijas uzturētajā tūrisma aģentu un tūrisma operatoru datubāzē, jo saskaņā ar Tūrisma likuma 1.panta 14.punktu tūrisma aģents ir komersants vai saimnieciskās darbības veicējs, kas tūrisma operatora vārdā uz pilnvarojuma vai cita civiltiesiska līguma pamata piedāvā vai pārdod tūrisma operatora sagatavotos tūrisma pakalpojumus.

Tiesa atzīst, ka pieteicējai attiecībā uz kompleksajiem tūrisma pakalpojumiem kā kuponu pārdevējai jāņem vērā prasības, kas attiecas uz tūrisma aģentu, jo pieteicēja Vietnē piedāvāja tūrisma operatora sagatavotos tūrisma pakalpojumus. Pieteicēja tiesas sēdē arī norādīja, ka atzīst minēto prasību un ir saņēmusi attiecīgo licenci, kā arī norādīja, kaut arī pieteicēja reklamēja šos tūrisma pakalpojumus bez licences, tas neradīja nekādu kaitējumu klientiem, jo viņi visi ir saņēmuši pakalpojumus no tūrisma aģentūrām, kuras pie pieteicējas reklamējās.

Tiesa norāda, ka uz Centra Lēmuma pieņemšanas brīdi minētais pārkāpums nebija novērsts un pieteicēja pēc savas darbības ir uzskatāma par tūrisma aģentu, līdz ar to pieteicējas darbība bez licences uz tā konstatēšanas brīdi ir uzskatāma par negodīgu komercpraksi.

[12] Lēmumā ir norādīti arī pārkāpumi, kas uz Lēmuma pieņemšanas brīdi no pieteicējas puses bija novērsti, bet uzraudzības procesā tika konstatēti – sniedzot maldinošu informāciju par piedāvājumu darbības laiku un par atteikuma tiesību izmantošanas nenorādīšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

Tiesa secina, ka Centrs par maldinošu komercpraksi uzskata faktu, ka Vietnē norādītie piedāvājumu darbības laiki neatbilst faktiskajiem. Pieteicēja nav iebildusi pret minēto konstatējumu, norādot, ka akcijas darbības laiks var tikt apturēts jebkuras dienas beigās pēc partnera norādījumiem.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 9.panta pirmās daļas 1.punktu komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.

Tiesa secina, ka neatbilstošas informācijas norādīšana par akcijas ilgumu var ietekmēt patērētāja uzvedību, kurš iespējams nebūtu izdarījis attiecīgu izvēli pie patiesas informācijas esamības par akcijas ilgumu. Līdz ar to šāda rīcība ir uzskatāma par negodīgu komercpraksi.

Centrs ir arī konstatējis, ka pieteicēja nav atbilstoši normatīvajiem aktiem informējusi par atteikuma tiesībām, jo saskaņā ar pieteicējas sniegto informāciju atteikuma tiesības nav attiecināmas uz pārtikas preču, dzērienu un citu tūlītējās lietošanas preču piegādes gadījumā; precēm, kas [...] tiek ātri patērētas; slēdzot līgumus, kas saistīti ar loterijas vai azartspēļu pakalpojumiem (*lietas 1.sējuma 21.lapa*). Minētais neatbilst Ministru kabineta 2014.gada 20.maija noteikumu Nr.255 "Noteikumi par distances līgumu" 22.punktā noteiktajiem izņēmumiem no atteikuma tiesībām. Tiesa piekrīt, ka pieteicēja nevar paplašināt atteikuma tiesību apjomu. Taču pieteicēja atbilstoši normatīvo aktu prasībām ir precizējusi arī atteikuma tiesību izmantošanas norādīšanu pieteicējas Vietnē.

[13] Pieteicēja uzskata, ka viņai piemērotais sods absolūti nav samērojams ar nodarījumiem, kas veikti no viņas puses, kā arī Centra Lēmums ved nevis uz pieļauto pārkāpumu likvidēšanu un nākamo novēršanu, bet pie pieteicējas kā uzņēmējdarbības subjekta pilnas likvidācijas, jo smagās kuponu tirgus situācijas dēļ šāds ievērojams sods novedīs līdz maksātnespējai.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15.²panta pirmo daļu uzraudzības iestāde ir tiesīga par negodīgu komercpraksi uzlikt komercprakses īstenotājam soda naudu līdz 10 procentiem no tā pēdējā finanšu gada neto apgrozījuma, bet ne vairāk kā 100 000 euro. Soda naudas apmērs ir nosakāms samērīgs ar izdarīto pārkāpumu, ņemot vērā komercprakses īstenotāja veiktos pasākumus pārkāpuma novēršanai un zaudējumu atbildzināšanai.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15.²panta otro daļu uzraudzības iestāde, pieņemot lēmumu par soda naudas uzlikšanu un tās apmēru, ņem vērā šādus apstākļus, kā arī izvērtē, vai pastāv šādi nosacījumi:

1) pieļautā pārkāpuma raksturs un ilgums, pārkāpuma radītā ietekme (zaudējumi patērētājiem), pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, pārkāpēja loma pārkāpumā un pārkāpuma apjoms;

2) komercprakses īstenotājs līdz lēmuma pieņemšanas dienai ir atbildzinājis vai sācis atbildzināt patērētājiem nodarītos zaudējumus;

3) pārkāpums pārtraukts pēc komercprakses īstenotāja iniciatīvas;

4) komercprakses īstenotājs negodīgas komercprakses aizlieguma pārkāpumu izdarījis atkārtoti pēdējo divu gadu laikā, un tas konstatēts ar uzraudzības iestādes lēmumu vai rakstveida apņemšanos;

5) komercprakses īstenotājs nav izpildījis rakstveida apņemšanos;

6) komercprakses īstenotājs ir kavējis lietas izskatīšanu vai slēpis izdarīto pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka Centrs, piemērojot soda naudu, ir vērtējis pieteicējas īstenotās komercprakses raksturu un būtību, faktu, ka pieteicēja pēc

vairākkārtējām sarakstēm ar Centru turpina neievērot patērētāju tiesības, ka komercprakse tiek īstenota daudziem patērētājiem brīvi pieejamā Vietnē un saistībā ar pieteicējas piedāvātajiem preču pārdevēju un pakalpojumu sniedzēju piedāvājumiem, kuru iegāde un izmantošana ir vai varētu būt saistīta ar būtiskiem patērētājiem radītiem zaudējumiem. Tiesa secina, ka negodīgās komercprakses īstenošanas ilgums norāda uz sistēmiskām problēmām pieteicējas darbībā šajā nozarē, kā arī tā nepārprotami varēja ietekmēt patērētāju ekonomisko rīcību.

Attiecīgi tiesa uzskata, ka Centrs ievēroja samērīguma principu, piemērojot pieteicējai soda naudu 14 000 euro, proti, 3% apmērā no 2014.gada neto apgrozījuma jeb aptuveni vienas trešdaļas apmērā no iespējamā procentuālā maksimālā soda naudas apmēra. Tiesa no Centra mājas lapā un Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamiem lēmumiem ir konstatējusi, ka Centrs analogisku procentuālo soda apmēru par līdzīgiem pārkāpumiem ir piemērojis arī citām juridiskām personām, piemēram, SIA "Atlaiders" un SIA "Draugiem".

Fakts, ka pieteicējai vēlākajā laika posmā ir iespējams pasliktinājies finanšu stāvoklis nenozīmē to, ka Centram nebija tiesības rēķināties ar tiem pēdējiem finanšu rādītājiem, kas Centram bija zināmi uz Lēmuma pieņemšanas brīdi. Pieteicēja arī tiesas sēdē atzina, ka uz 2016.gada maiju, kad tika pieņemts Centra Lēmums, 2015.gada pārskats vēl nebija iesniegts. Arī Lēmumā ir norādīts, ka atbildot uz Centra pieprasījumu, pieteicēja iesniedza gada pārskatu par 2014.gadu. Tiesa no Lursoft datu bāzes arī konstatē, ka pieteicējas gada pārskats par 2015.gadu parakstīts ir bijis 2016.gada 25.maijā, proti, jau pēc Centra Lēmuma pieņemšanas. Līdz ar to Centram uz Lēmuma pieņemšanas brīdi nebija zināmi aktuālāki finanšu dati par pieteicējas saimniecisko darbību, kuru iesniegšana bija atkarīga tikai no pašas pieteicējas rīcības. Savukārt tiesai nav tiesību uzdot Centram mainīt soda naudas apmēru saistībā ar informāciju, kas ir iegūta pēc Lēmuma pieņemšanas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst piemēroto soda naudu par taisnīgu un samērīgu izdarītajam pārkāpumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprida

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2016.gada 11.maija lēmuma Nr.16-pk atcelšanu.

Spridumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese

K.Jandava